

До вх. № 18/134 від 18 квітня 2024 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Рузуддін Ніяз Мохаммад – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 99 Конституції України (конституційність) пункту 2 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України „Про систему валютного регулювання і валютного контролю“ від 19 лютого 1993 року № 15–93 (далі – Декрет) відповідно до якого: *„Генеральні ліцензії видаються комерційним банкам та іншим фінансовим установам України, національному оператору поштового зв'язку на здійснення валютних операцій, що не потребують індивідуальної ліцензії, на весь період дії режиму валютного регулювання.*

Неплатоспроможні комерційні банки, ліквідацію яких здійснює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, мають право здійснювати валютні операції без ліцензії Національного банку України з дотриманням законодавства України про систему валютного регулювання і валютного контролю з метою здійснення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку“.

На думку автора конституційної скарги, Верховний Суд поставив валютне законодавство вище імперативної дії приписів статті 99 Конституції України, що призвело до порушення конституційних прав заявника, гарантованих частиною четвертою статті 42 Конституції України.